

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Martyrivm SS. Virginvm Rvifinae & Secundae, ex eo quod V. P. Laur. Surius
ex antiquis monumentis optima fide decerpsit. Passae sunt anno Christi
260. Sixti papae, primo. Valeriani & Gallieni Impp. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

Vide C. Bara. Annal. To. 2. & Notat. In Martyro: Roma. MARTYRIVM SS. VIRGINVM RVFFINÆ & SECUNDÆ; ex eo quod V. P. Laur. Surius ex antiquis monumentis optima fide decerpfit. Passæ sunt anno Christi 260. Sixti papæ, primo. Valeriani & Gallieni Impp. 6.

10. Iulij.
Earum pa-
tria & parē-
tes.

*Accusantur
apud Arcefi-
laum à suis
sponsis.*

*Ducuntur in
singulas cu-
studias.*

*Egregium
Ruffine re-
sponsum.*

RVFFINA & Secunda sorores, patre Armentario, matre verò Aurelia, ciuib⁹ Romanis genere & dignitate clarissimis ortæ: & Christiana religione imbutæ, ipso persecutio- nis fervore, Armentario & Verino æquè Christianis sūma parentū voluntate desponsatæ fuerūt. Sed ij desertores fidei repētē facti, nec tamē sua perditione cōtenti, etiā has Dei famulas detestabili persuasione ad sui imitationem inducere nitebantur. Illæ verò, vt insanas eorum declinarēt adhortationes, ad prædiolū suum quod in Tusciæ partibus videbantur habere, sese contulerunt. Id audientes Armentarius & Verinus, eam fugam, suam contumeliam interpretantes, illas apud Arcesilaum comitē accusarunt, quod ipsis repudiatis cōtemptisq; templorum mysterioris, Christi cæli terræque Deum confiterentur. Ijs auditis, Arcesilaus cum equitum turma celeriter eas infecutus, via Flamiæa quartodecimo milliario comprehendit, reuocatasq; ad Urbem Iunio Donato præfecto discutiendas tradit.

Donatus indignabundus, ab inuicem separatas duci in custodiam mandat; dieq; tertio Ruffinā suā oblatā cōspectui blādis admodū verbis ad deorum sacrificia & maritales amplexus hortatur: vtque voluptatibus in vita concessis perfruat, etiam atq; etiam rogat. Ad quæ Ruffina præter alia: Nec captiuitatem horreo; nec idolis sacri-

sacrifico: quin & Voluptates fœdas, & momento temporis, interituras detestor: eas verò, quæ cum æternitate coniunctæ, nihil lubricum, nihil incertum suis amatoribus promittunt, amplector. Iunius Donatus, eo responso tam prudenti non intellecto. Omissis, inquit, vaniloquis verbis istis nube viro tuo. Tum Arcesilaus: Cùm sit, inquit, rea sacrilegij, in matrimonij sortem admitti non potest. Respondit Ruffina: Ita tu dicis *Vouit Christo* matrimonij sortem me admitti non posse, quæ *Virginis-* si ego hominis vxor esse desiderem, quæ Christo *tem.* Dei filio virginitatem meam deuoui. Quamobrem audi Arcesilae Comes; Quære alium, cui minæ tuæ timorem adferant; me quidem nec à virginitatis palma reuocare poteris, nec ab amore & cultu Christi filij Dei separare.

Tum Donatus, accita Secunda, Ruffinam sororem eius flagellis cædi iussit; ea spe, vt Secunda terrore prostrata ipsorum persuasionibus assentiret. Vt vidit autem Secunda Ruffinam sororem flagellari, magno clamore Iudicem insectata: Quid agis, inquit, scelestissime regni cælorum hostis? Cur sororem meam gloria afficis, me verò eius gloriæ non pateris esse participem? Præfectus; Vt video, ait, sororem tuam infania superas. Ad quæ Secunda; Nec soror mea insana est, *Nota Vir-* nec ego insanio; sed ambæ Christianæ sumus, & *gis constan-* iustum est, vt simul cædamur, quæ pariter Christum Dominum confitemur. *tiam.*

Præfectus, earum constantia superatus, iussit illas obscuro concludi loco, & fœtore è stercore fumo excitato grauius cruciari. Sed humus ille thymiamate fragrantior, summam earum *Fœtor muta-* tur in odores *aromaticos.*

hari-

naribus delectationem inferebat. Porro obscuritas lucem meridianam splendore vincebat, & omnia tetra in suavissima oblectamenta, miræ Christi gratia, vertebantur. Indè igitur educit & in balneis inclusæ in feruens dolium missæ sunt; sed calor virtutis suæ mox oblitus, dulcor corporibus earum præstitit refrigerium; prout sicut Præfectus, stupore oppressus, eas saxo vinctas ad ambarum colla ligato, in Tyberim præcipitari mandarit. At illæ dimidia ferè hora aquarum superiores, tandem siccis vestibibus in ripam fluminis delatæ sunt, ibidemq; Christi numen hymnis & canticis, spectante populo, celebrârunt. Iudex rei illius certior factus, Arcesilao Comiti dixit; Istæ, quas mihi obtulisti, profectò aut magica arte nos superant, aut vera sanctitate præditæ res has adeò stupendas gerunt. Itaq; tu eas recipito, & pro arbitratu vel plectito, vel absoluito.

Igitur Arcesilaus sanctissimas virgines in synagoga per viam Corneliam decimo ab Urbe miliario abductas, in fundo, qui Buxo vocatur, præcipiter capite cædi, earumq; corpora lupis deuoranda tradi mandauit. Sed domini gratia non defuit in Christum credentibus etiam de sanctis. Plautilla namque in cuius prædio cæsiæ sunt, per visum eas mirò gemmarum ornatum tenses conspiceremur, sibiq; dicentes audit; Plautilla reuoca animum tuum à flagitiosis idolorum cultu, & impia incredulitate calcata crede in Christum, nostraq; corpora in prædium tuo relicta sepelito. Plautilla ea visione admonita, protinus ad locum abiit, inuentaque sanctarum corpora ab omni foetore & lésione alio-

*In feruenti
dolio non læ-
duntur.*

*Saxo alliga-
tæ non possunt
submergi.*

*Capite cæ-
duntur.*

*Plautilla vi-
sione admo-
nita eas se-
pelit.*

na, adoravit & credidit, atq; in monumentum nouum intulit; Iam verò, (in urbem olim translata), in Basilica Lateranensi propè baptisterium debito honore seruantur. Locus autem ubi sunt passæ, auctus est sede Episcopali, quæ & titulo Syluæ Candidæ reperitur sæpius appellata.

*Hæc Baron.
In Not. mar.
Rom.*

VITA S. AMELBERGAE VIDVÆ,
matris S. Gudilæ Virginis: ex ea quæ extat apud
V. P. L. Surium. Quo tempore floruerit, patet
infra.

*Vide Ioan.
Molan. in In-
diculo SS.
Belgij.*

BEATA Amelberga illustrissimis orta natalibus, Xantes oppidum iure hereditario obtinuit, donec monasticum institutum complexa est. Parentum verò orbata solatio, licet ætate tenera, familiam peruigili cura & multa comitate gubernauit. Decreuerat illa quidè, continentia inprimis studiosa, cælibem agere vitam, quo multo suauius Christi spiritu frueretur, sed parentum voluntate impulsæ, maximè Pipino S. Gertrudis parète, idipsum enixè cupiente atq; vrgente, Vvitgero homini præpotenti, generis nobilitate pari, nec dispari meritis nupsit.

*10. Iulij.
Patria eius.*

Ex hoc tam sancto tamque foelici coniugio primus prodijt Aldebertus Cameracensis Ecclesiæ præsul sanctissimus; deindè sorores quatuor Reinildis, Pharaildis, Ermelendis & Gudila, eximia omnes sanctitate ac virginitatis præcipuè laude conspicuæ. Porro Amelberga cum postremam vtero gestaret, & paucos ante puerperij dies, instar parturientium, in angustias veniret,

*Nubit Vvitgero.
Claruit hic
Pipinus ut
patet Tom. 8.
An. Baronij,
An. Domini
631. &c.
Idem vocatur etiam
Emebertus.*

I

Ange-